

Do obecního e-mailu přišla zajímavá zpráva od pana Jakuba Lehovce. Mohla by vás zajímat...

Vážená paní starostko,

při pátrání po svých předcích jsem narazil na vnuka jedno z vašich rodáku. Je to příběh mladého muže, který se stal opravdovým válečným hrdinou. Příběh je aktuální i s ohledem na nacházející letošní výročí asi nejvýznamnější operace druhé světové války. Mám rád historii a původně jsem si vše dával dohromady čistě pro svoji potřebu a abych pochopil souvislosti a nějaký sled událostí. Pak mě však napadlo, že je to možná škoda a že by to mohlo být i pro vaše občany zajímavé. V příloze Vám zasílám tento příběh.

Přeji vše dobré.

S pozdravem

Ing. Jakub Lehovec, Unhošť

P.S. Jsem sice z Prahy, ale moje prababička byla z Nemějic. I mě tak v žilách koluje krev od „Rodů“. 😊

HRDINA "OD RODŮ"

Tento rok v červnu si celý civilizovaný svět připomene osmdesáté výročí spojenecké invaze do Normandie. Tím dnem všech dnů byl 6. červen 1944, kdy se spojenecké jednotky vylodily na pěti plážích severní Normandie. Byl prolomen Hitlerův Atlantický val a operací začalo postupné osvobození Francie a dalších nacisty okupovaných zemí. Vylodění položilo základy pro postup a vítězství spojenců na západní frontě a její úspěch byl klíčový pro porážku nacistického Německa.

Jedním z vojáků, který se této vojenské operace zúčastnil byl tehdy i devatenáctiletý Raymond John Martinak.

Tím, čím nám může být tento voják blízký, jsou však jeho rodinné kořeny. Jeho dědeček se jmenoval Josef Rod a narodil se 20. března 1863 v jihočeských Nemějicích v domě č.p.18. Josef Rod pocházel z chudé rodiny púllánika, a tak koncem devatenáctého století odešel s vlnou vystěhovalců hledat štěstí za oceán. V Texasu se oženil s českou dívkou Kateřinou Pencovou z jihočeských Netolic. Založil rodinu a farmařil až do své smrti v El Campo v roce 1931.

Raymond Martinak se narodil 16. ledna 1925 v Albany ve státě Oregon ve Spojených státech amerických, jako čtvrté ze šesti dětí Johna Martinaka a jeho manželky Sophie, rozené Rodové. Raymond vyrůstal ve městě Albany v okrese Linn. Po absolvování střední školy (Albany High School) vstoupil dne 16. srpna 1943 do americké armády pod služebním číslem: 39358626. Prošel vojenským výcvikem v táborech v Kentucky a Mississippi a byl přidělen k „Rotě A“ 331 pěšího pluku, 83. pěší divizi (331st IR/A 83rd ID-“Thunderbolt“).

Lodním transportem se celá divize přesunula v dubnu 1944 do Anglie, kde prodělal další bojový výcvik před plánovanou invazí a ofenzívou. Vojáci z divize se vylodili na pláži Omaha dne 18. června 1944 (D-Day+13). Hned od počátku byl nasazen v první linii, kdy se svojí jednotkou sváděl těžké boje jižně od Carentanu v Normandii. Dům od domu, v krajině plné neprostupných živých plotů (bocage), skrývajících německé obránce, kdy nikdo nevěděl odkud může přijít smrt. Pro své schopnosti byl brzy povýšen do hodnosti rotného (S/Sgt).

Celá divize se po nasazení v Normandii přesunula do Bretaně.

Zde byl dne 1. srpna 1944 při těžké kulometné palbě zasažen do krku. I přes své zranění odmítl lékařské ošetření a dál vedl svoji jednotku v boji. Za tento svůj mimořádný čin byl oceněn vyznamenáním Silver Star, třetím nejvyšším americkým vyznamenáním za statečnost v boji a dále svým prvním Purpurovým srdcem za zranění v boji.

Jeho divize byla bojově nasazena dlouhých a krvavých 244 dnů. Prošla Francií, Lucemburskem a vše završila boji na území nacistického Německa.

Po zotavení se Raymond vrací zpět do první linie a bojuje den po dni až do 11. prosince 1944. Toho dne byl v německém městě Gey v Severním Porýní opět zraněn v boji. Při zdolávání plotu jej zasáhla kulka z německého kulometu a roztránila mu kotník. Pro své zranění je odvezen nejprve do polní vojenské nemocnice a poté odeslán do nemocnice v Anglii. Léčení zranění se protáhne na devět měsíců a zde jej také zastihne konec 2.světové války v Evropě.

Za své intenzivní bojové nasazení, odvalu v boji a prodělaná zranění obdržel řadu vyznamenání:

Silver Star, Combat Infantry Badge-bronze star, Purple Heart with Oak leaf Cluster, European-African-Middle Eastern Campaign Medal a Good Conduct Medal.

Na dvacetiletého mladíka je to opravdu obdivuhodné.

V srpnu 1945 je demobilizován a vrací zpět z Evropy do svého rodného Albany.

Pracuje jako automechanik. Ožení se a s manželkou Johnnie stráví 25 let a vychová pět nevlastních dětí. Raymond Martinak umírá v městečku Scio dne 14. listopadu 2010 v požehnaném věku 85 let. Je pochován na hřbitově Willamette Memorial Park v Albany.

Ing. Jakub Lehovec